

Алесандро Мендини. Ирония за големите творби, 1978 г., Марсел Бройер

Алесандро Мендини. Ирония за големите творби, 1978 г., Михаел Тонет

Алесандро Мендини. Ирония за големите творби, 1978 г., Герит Томас Ритвелд

повторение на вече известни неща. "Операцията "редизайн" – обяснява Андреа Бранци – се състои в това да се ретушират изделия или прочути предмети на дизайн, илюстрирайки по този начин невъзможността да се проектира нещо ново по отношение на онова, което е вече направено. "Пример за този подход е създаването на "невъзможни" мебели – една поредица от антикварни шкафове в стил бигермайер с повърхност, живописвана с елементи от платната на Кандински. Такъв мебел няма стил и не е свързан с определено време. Като правят редизайн на големи класици на дизайн, Алкимия иронизират теорията за добрия дизайн. Столът *Василий* на Бройер е декориран с цветни петна, стифрираният се пластмасов стол на Коломбо има фалшива мраморна повърхност, *Зиг-загът* на Ритвелд се е изродил в надгробен кръст. Тези действия се стремят да докажат, че един мебел понякога постига значението си изцяло благодарение на орнаментацията. *Фотьойлът на Пруст*, редизайн на Мендини от 1978 г., както и канапето *Кандиси* от 1980г. са добри примери за това. Мендини се задоволява да изобрази живописно съществуващите модели, като за първия се инспирира от творбите на неомимпресиониста Жорж Сьора (1859–1891 г.), а за втория от Кандински.

Намерението на "Алкимия" е да се подиграе с претенциите на изкуствата, наречени изящни, претендирайки за една естетика от висш порядък. Андреа Бранци ясно изразява песимизма на такъв подход: "Редизайнът" – пише той през 1984 г. – се стреми да демонстрира, че от днес нататък и поне за десет

години напред повече нищо не е възможно." Идеята за редизайн намира продължение и в друга концепция на "Алкимия" – тази за баналния дизайн. Предметите от всекидневието, най-популярните, се "гримират" с ярки тонове или десен. Това е един съзнателен акт на дизайнерите да се включат в циничния начин на живот. Върху обикновения предмет се наслаждава един втори език. Геруеро казва: "Ние вярваме, че дизайнерите трябва да се отдалечат от зоната на ортодоксалния професионализъм. Вместо това те трябва да се изправят лице с лице с истинския живот, който обхваща ефимерни и преходни явления като модата и масовото производство. Смисълът на "универсалната козметика" е, че вече няма бариери между различните клонове на дизайна. Всички те са свързани със "съединителната тъкан" на формалния език, декора и дизайна на повърхността." "Баналните предмети са всекидневни обекти, върху които е приложена една фиксирана идея за цвят и форма. Те са като предмети, излезли от хибернация. Беше преднамерено нихилистичен похват... ситуация, когато дизайнерите не са в състояние да дават каквито и да е отговори."

Студио "Алкимия" създава нов език, при който иронията и орнаментът излизат пред функцията. Като пренасочва вниманието на дизайнера изцяло към образа на предмета, вместо към неговите функции, той действа като контрапункт на модернизма и създава почва за появата на постмодернизма.

Студио "Алкимия" отново възприема принципите на антидизайна заедно с повече ин-